

Overheid vertelt de burgers sprookjes en laat ze daar ook nog dik voor betalen

Posted on 28 juni 2023 by Maarten van Andel

De overheid wil nepnieuws bestrijden, maar verspreidt zelf nepnieuws. De Amerikaanse wetenschapper Tim Searchinger liet onlangs in de Tweede Kamer geen spaan heel van ons door de overheid duurzaam verklaarde biomassabeleid. Eind 2021 vernamen we op de Klimaattop in Glasgow een officiële stop op publieke fossiele investeringen, maar een half jaar later wilde klimaatminister Jetten gaan investeren in LNG-terminals en aardgasboringen in de Noordzee.

Diezelfde minister Jetten blijft tegen alle wetenschappelijke bezwaren in de meer dan 200 biomassacentrales in ons land subsidiëren met belastingmiljarden. En dat terwijl het geen gram CO₂ bespaart, en het *Financieele Dagblad* laat weten dat de energietransitie 17 miljard euro duurder gaat worden vanwege oplopende rentetarieven. Minister Jetten wil in zijn 28 miljard – dat wordt dus 45 miljard – kostende 120 puntenplan ook dat onze elektriciteitsvoorziening in 2035 CO₂-vrij is.

4 windmolens en 100.000 zonnepanelen PER DAG

Elke natuurkundestudent kan uitrekenen dat dat laatste net zo onmogelijk is als dat appels in 2035 omhoog vallen. Wij kunnen in de verste verte niet snel genoeg wind- en zonneparken bouwen: Het zou de installatie van 4 windmolens en 100.000 zonnepanelen PER DAG vergen, twaalf jaar lang, zeven dagen per week, zonder onderbreking. Bovendien hebben we over 12 jaar nog geen effectieve technologie en infrastructuur om tientallen miljarden kilowattuur elektriciteit op te slaan.

Onze regering wil daartoe gascentrales ombouwen voor waterstof, Dat is echter zinloos, want waterstof is geen natuurlijke delfstof en dus in tegenstelling tot aardgas geen energiebron. We moeten het maken met wind- en zonnestroom, en daar hebben we zoals we net hebben gezien lang niet genoeg van in de komende 12 jaar. Het is raadselachtig welke kronkelredenering de regering hanteert om tot de conclusie te komen dat waterstofcentrales zin hebben.

Misschien bezocht de koning daarom onlangs groene waterstofprojecten in Spanje. Die groene waterstof wordt gemaakt met Spaanse zonnestroom, en minister Jetten wil die importeren omdat we er zelf niet genoeg van kunnen maken. Dat gaat vast een flinke hap uit de toegekende 28 miljard – nee, 45 miljard – kosten. Door het zo overduidelijk te willen hebben, betalen we vast de hoofdprijs en kapen we die kostbare en schaarse groene waterstof weg voor de neus van minder rijke landen zoals Spanje zelf.

Import van groene waterstof is export van CO₂-uitstoot, geen reductie

Die minder rijke landen moeten daardoor meer fossiele energie blijven verbruiken. Het importeren van groene waterstof verwordt daarmee tot het exporteren van CO₂-uitstoot. Dat doet het wellicht goed bij Urgenda en de Nederlandse rechter, maar met mondiale CO₂-reductie heeft het niks te maken. De door economen, juristen en politici gemaakte klimaatwetten tarten de natuurkundewetten, en creëren een politieke schijnwerkelijkheid die steeds verder verwijderd raakt van de fysieke werkelijkheid waarin burgers, bedrijven, dieren en planten leven.

Ontoereikend hoogspanningsnet

Verder hebben we in 2035 nog geen hoogspanningsnet dat de enorme schommelingen van wind- en zonne-energie – tussen niks en een veelvoud van ons gemiddelde verbruik – kan transporteren. Dat gemiddelde verbruik zal in 2035 ongeveer verdubbeld zijn, van 120 naar 240 miljard kilowattuur per jaar. Dit als gevolg van de ineffectieve gedwongen elektrificatie van verwarming, mobiliteit en industrie. Intussen wordt burgers en ondernemers door Stedin en Enexis gevraagd om vooral stroom te verbruiken als het zonnig of winderig is, en komen nieuwe woonwijken en bedrijven op een wachtlijst voor aansluiting.

Van vrijwillige naar gedwongen inperking van stroomverbruik

Zonnepanelen werken echter anticyclisch. Ze produceren veel stroom als de zon vanzelf je huis verwarmt en verlicht, en weinig stroom als het koud en donker is. Een windmolen doet het niet veel beter. Die bedient naar zeggen van de overheid 2000 huishoudens, maar niet tijdens windstille vorstdagen. Zonnepanelen doen dan ook weinig, door de laagstaande zon en de lange winternachten. Ik voorzie stagnatie van woningbouw en bedrijvigheid, en een transitie van vrijwillige naar gedwongen inperking van stroomverbruik.

Nederland kampt als een van de rijkste landen ter wereld nu al met grootschalige structurele netcongestie, zowel aan de afname- als aanbodkant. In driekwart van ons land is weinig tot geen ruimte meer voor extra stroomverbruik en -levering. Opmerkelijk genoeg heeft de dichtbevolkte Randstad daar relatief weinig last van. Den Haag zorgt goed voor de eigen netcapaciteit, en wil overal wind- en zonneparken behalve in de eigen achtertuin.

Verspreider van nepnieuws wil nepnieuws bestrijden

Het is een cynische paradox dat de overheid zoveel energienepnieuws verspreidt, en zich tegelijkertijd opwerpt als bestrijder van nepnieuws. De macht kan het minst van al bepalen wat nepnieuws is. De macht kan alleen bepalen wat onwelgevallig nieuws is. De enige bescherming tegen nepnieuws, van de macht of van wie dan ook, is het eigen gezonde verstand, aangevuld met wat kritische vragen en

uitzoekwerk. Niet wantrouwend, maar ook niet goedgelovig. Dat blijkt hard nodig in ons even ineffectieve als kostbare energie- en klimaatbeleid.

Daarin vertelt onze overheid haar belastingbetalende burgers en ondernemers wetenschappelijk aangetoonde sprookjes, en presenteert daar ook nog een gepeperde rekening bij. In andere grote maatschappelijke thema's tiert het officiële nepnieuws eveneens welig: 'u hebt teveel toeslagen ontvangen en moet die onmiddellijk terugbetalen'; 'uw aardbevingsschade wordt vlot en ruimharig gecompenseerd'; 'iedere overtreder van coronaregels krijgt een strafblad' (aldus de minister van Justitie); 'toeslagenslachtoffers krijgen zo snel mogelijk hun geld terug'.

Het is allemaal net zo onwaar als duurzame biomassaverbranding, CO₂-vrije elektriciteitsvoorziening en CO₂-besparende groene waterstof.

Communicatieve salamitactiek

Uiteindelijk achterhaalt de waarheid elke leugen, maar dat kan lang duren. We kunnen netcongestie en afnemende leverbetrouwbaarheid van elektriciteit al tien jaar zien aankomen, maar daar is ons indertijd bij de aanzet van variabele wind- en zonnestroom, elektrische auto's en warmtepompen nooit iets over verteld.

Nu blijkt de schandalige waarheid langzaam maar zeker, en passen elektriciteitsmaatschappijen en overheden gezamenlijk een communicatieve salamitactiek toe om de geesten mondjesmaat rijp te maken voor allerlei draconische beperkingen en verplichtingen. De kikker in de pan wordt uiteindelijk gekookt, maar als je het vuur niet te snel opstookt springt hij er niet uit. Hij moet uiteraard wel zelf de energierekening van zijn gaarkoken betalen.

[Maarten van Andel](#) ontdoet de 'energietransitie' in Wynia's Week van mythes, hypes en nepnieuws.

Wynia's Week is er twee keer per week, 104 keer per jaar. Wynia's Week ontzenuwt wat anderen laten liggen. De betalende lezers, kijkers en luisteraars maken dat mogelijk. **[Bent u al donateur?](#)** Hartelijk dank!